

8 ½

Веднъж Зигмунд Фройд казал, че пурата понякога е просто пура. Обикновено това се тълкува така: за психиатъра пурата може да означава фалически символ, асоцииран на подсъзнателно равнище в съня на пациента; но светът не се изчерпва с психиатри и пациенти, животът не е непременно сън, а нещата не са непременно символи; понякога те са просто онова, което са; в случая - пурата е просто пура.

В края на тази книга ми се иска да обясня защо продължавам да мисля, че пурата никога не е просто пура. Тя винаги значи нещо.

За психиатъра тя е символът, който ще подсказе пътя за извеждане на пациента от неговата невроза. Или поне ще му даде материал за статия в някое списание.

За системния търсач на женско внимание пурата е нещо като визитна картичка. Тя цели да подсказе наличието

на интригуващо съчетание между икономическа и обикновена потентност.

За възрастния кубинец, цял живот навивал тютюневи листа, пурата е начин на прехрана. Но и много повече от това - тя е начин на живот.

За родното парвеню пурата е доказателство за способността му да изгради благополучие от тинята. Разпалва я със същата самодоволна показност, с която би запалил столевка.

За успешния професионалист пурата е час на отмора. И време да събере сили, за да убеди себе си за пореден път, че работата до пълно изтощение има смисъл.

За прагматика пурата е глупав и скъп навик, водещ до вмирисване на дрехите, оцветяване на зъбите и нарастващи разходи за здраве.

За твореца пурата е начин да повика вдъхновението. Или пък да потъгува по вдъхновението, което напоследък го подминава.

За министъра на финансите пурата е източник на акциз.

За човека с въображение пурата може да бъде всичко.

Накратко - убеден съм, че пурата никога не е просто пура. Тя винаги значи нещо отвъд материалния обект - кафеникъв цилиндър от навити тютюневи листа.

Така е и с другите неща в живота. Затова една и съща история може да бъде разказана по милион различни начини. В зависимост от това кой я разказва.

В този сборник съм разказал осем истории. Едни сюжети са свързани с преживени от мен самия неща. За други някой ми е говорил. За трети не съм съвсем сигурен как се появила. Така или иначе, стори ми се важно да ги разкажа. По моя начин.

Това тук не е разказ. Казвам го не защото някой може да не забележи, а за да подчертая, че и аз съм наясно. И макар да е част от сборника с осем разказа, при положение, че не е разказ, мога да му дам не повече от половинка. И така стигаме до заглавието $8 \frac{1}{2}$.

Както пурата никога не е само пура, така и $8 \frac{1}{2}$ никога не е само цифровото означение на едно число. $8 \frac{1}{2}$ винаги значи още нещо.

За участника в регионален кръг на олимпиадата по математика $8 \frac{1}{2}$ е верният отговор на задача №3. Този отговор ще му отвори пътя към националния кръг на олимпиадата.

За улиания в ежедневието татко на третокласник $8 \frac{1}{2}$ е изненадващата възраст на детето му. Не че не знае на колко години е то, но все му се струва, че сякаш вчера е висял пред прозореца на родилния дом.

За самотната възрастна дама $8 \frac{1}{2}$ е часът, когато започва любимият ѝ телевизионен сериал. Готова е отново да му се отдаде, макар да знае, че след няколко серии историята ще свърши. Като всяка история.

За онези, които обичат киното, $8 \frac{1}{2}$ е филм на Федерико Фелини. Може би не най-добрият негов филм, но кой всъщност може да каже какво значи един филм да е добър, когато негов режисьор е човек, чието име завършва на -ини, -ани или -они.

А за мен $8 \frac{1}{2}$ се оказа заглавието на сборника с разказите, който отдавна искам да напиша. Спирам дотук.

P.S. Ако четете това, значи не сте захвърлили книгата, преди да стигнете края. Благодаря.